

ÎNCHEIERE

22 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului

Tatiana Vieru

Judecători:

Nicolae Craiu

Oleg Sternioală

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Eduard Malancea,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Eduard Malancea împotriva Societății pe Acțiuni „Moldtelecom” cu privire la recunoașterea nulă a clauzelor contractuale, încasarea prejudiciului material și moral și a penalității, împotriva deciziei din 28 septembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 24 noiembrie 2014, Eduard Malancea a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Moldtelecom”, conform cărei a solicitat: - recunoașterea din contractul nr. 2804225 din 24 septembrie 2008, ca fiind clauze abuzive și nule următoarele puncte din contract: - pct. 4.2-tarifele, condițiile și termenele de achitare indicate în contract și anexele acestuia pot fi modificate de operator cu înștiințarea obligatorie a clientului prin intermediul poștei electronice sau paginii web al operatorului în termen nu mai mic de 15 zile înainte de intrarea în vigoare a modificării respective; - pct. 5.2-în cazul încălcării de către client a regulilor de folosire a serviciului, operatorul este în drept de a întrerupe temporar prestarea serviciilor. În perioadele de întrerupere a prestării serviciilor, clientului nu-i va fi recalculată plata abonamentului; - pct. 7.2-în decursul anului calendaristic, clientul este în drept să beneficieze o singură dată de suspendarea temporară a serviciului pe o perioadă 1 -3 luni, depunând o cerere în oficiul operatorului cu cel puțin 2 zile lucrătoare până la începutul lunii de gestiune. Taxarea se va efectua conform tarifelor în vigoare; recunoașterea nulă a clauzei din pct. 2 al anexei nr. 1 la contractul nr. 2804225 din 24 septembrie 2008 - în cazul în care soldul clientului devine zero, sau în cazul că la data de întâi a lunii calendaristice soldul nu este mai mare decât valoarea unui abonament, serviciul prestat se întrerupe automat de către operator până la suplinirea contului; -recunoașterea nulă din contractul nr. 2804225 din 28 mai 2013 a clauzei din pct. 6 anexa nr. 2 - condițiile privind suspendarea serviciului: - 6.1 –suspendarea serviciului se efectuează în baza cererii în formă scrisă, depusă în prealabil de abonat, cu indicarea perioadei de suspendare; -6.2-suspendarea și activarea serviciului se efectuează la data de întâi a lunii

calendaristice; - 6.3- tariful de suspendare temporară a serviciului este de 50 lei /lună, inclusiv TVA (25 lei, inclusiv TVA, IPTV/ 25 lei, inclusiv TVA, Internet), și se achită în avans pentru întreaga perioadă de suspendare. Serviciile se suspendă/activează doar concomitent; -6.4- serviciul de suspendare temporară poate fi solicitat de maxim 3 ori pe an, pe o perioadă cumulativă totală de 3 luni; -6.5- activitatea serviciului se face în mod gratuit la expirarea duratei de suspendare, indicate în cerere; -6.6- activarea anticipată a serviciului se va efectua în baza unei cereri suplimentare. În acest caz, nu va fi restituită taxa de suspendare pentru luna curentă, iar plata de abonament se va calcula din data activării serviciului; -6.7- în cazul rezilierii contractului, din inițiativa abonatului, în perioada când serviciul este suspendat, taxa pentru suspendarea serviciului pentru luna curentă nu va fi restituită;

-obligarea recalculării și restituirii sumei bănești primite 514 lei;

-încasarea prejudiciului moral în mărime de 8871100 lei, echivalentul a 2,58% din profitul anual cel mai mic înregistrat în perioada 2008 - 2010 și penalitatea în mărime de 4320 lei.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că în baza contractului nr. 2804225 din 24 septembrie 2008, reîncheiat la 28 mai 2013, de prestare a serviciilor de comunicații electronice, SA „Moldtelecom” și-a asumat obligațiunea de a-i presta servicii: acces la internet (MaxFiberComfort) la prețul de 155 lei/lunar; televiziune IPTV (Premier) la prețul de 55 lei/lunar.

Menționează reclamantul că, în baza pct. 3.2, pct. 4.1 al contractului s-a obligat să achite la timp și integral toate serviciile conform condițiilor contractului, conform tarifelor în vigoare, inclusiv avansul necesar pentru utilizarea serviciilor. Conform pct. 4.2 al contractului, tarifele, condițiile și termenele de achitare indicate în contract și anexele acestuia pot fi modificate de operator cu înștiințarea obligatorie a clientului prin intermediul poștei electronice sau a paginii web al operatorului în termen nu mai mic de 15 zile înainte de intrarea în vigoare a modificării respective. Conform pct. 2 al anexei nr. 1 la contract, în cazul în care soldul nu este mai mare de zero sau în cazul că la data de întâi a lunii calendaristice soldul nu este mai mare decât valoarea unui abonament, serviciul prestat se întrerupe automat de către operator până la suplinirea contului.

Susține reclamantul că, sunt abuzive și vicioase stipulările contractului referitor la obligațiunea de a achita în avans abonamentul minim pentru o lună, în caz, contrar va duce la suspendarea prestării serviciilor, însă nu și calcularea plății pentru serviciile prevăzute de contract, deoarece este obligat să achite pentru serviciile care nu i-au fost prestate.

Relevă că, o astfel de situație s-a produs în iulie 2011, când a achitat abonamentul pentru două luni de servicii ce nu i-au fost prestate și se repetă periodic aceste situații, deoarece la data de întâi nu primește salariul și achită serviciile după data de 10-15 a lunii. În zilele respective nu i se prestează serviciile prevăzute în contract.

La 23 ianuarie 2014 a solicitat SA „Moldtelecom”, prin demers, negocierea unor clauze contractuale, însă a fost respins demersul.

La 30 septembrie 2015, Eduard Malancea depus o cerere de concretizare a sumei prejudiciului și penalității, solicitând încasarea prejudiciului material în mărime de 558, 85 lei, încasarea prejudiciului moral în mărime de 9951060 lei,

echivalentul a 2,58% din profitul anual cel mai mic înregistrat în perioada 2008 – 2010 de către SA „Moldtelecom”, conform Hotărârii Curții de Conturi nr. 77 din 22 decembrie 2011 privind aprobarea raportului auditului SA „Moldtelecom” pentru anii 2008-2010, profitul în anul 2010 fiind de 385, 7 mln. lei și penalitatea în mărime de 1731 lei, conform art. 27 alin.(2) al Legii privind protecția consumatorilor.

Prin hotărârea din 25 noiembrie 2015 a judecătorei Centru, mun. Chișinău s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Eduard Malancea împotriva Societății pe Acțiuni „Moldtelecom” cu privire la apărarea drepturilor de consumator prin recunoașterea ca fiind clauze abuzive și nule unele puncte ale contractelor încheiate, încasarea prejudiciului material și moral, a penalității.

Prin decizia din 28 septembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul depus de Eduard Malancea și s-a menținut hotărârea din 25 noiembrie 2015 a judecătorei Centru, mun. Chișinău.

La 02 ianuarie 2017, Eduard Malancea a declarat recurs împotriva deciziei din 28 septembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău, solicitând repunerea în termenul de declarare a recursului, casarea deciziei din 28 septembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 25 noiembrie 2015 a judecătorei Centru, mun. Chișinău, cu pronunțarea unei noi hotărâri privind admiterea integrală a cererii de chemare în judecată.

În susținerea recursului s-a invocat că nu este de acord cu hotărârile instanțelor ierarhic inferioare, deoarece au fost emise cu încălcări esențiale a normelor de drept material. Instanțele ierarhic inferioare nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată și au interpretat eronat legea aplicată, ceea ce a dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Menționează că, instanțele ierarhic inferioare au respins cererea ca neîntemeiată, interpretând eronat și extensiv prevederile art. 2 alin. (2) al Legii privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii nr.256 din 09 decembrie 2011, în coroborare cu art. 20 alin.(1) al Legii comunicațiilor electronice nr.241 din 15 noiembrie 2007 și pct.20 subpct. 40 lit.i), pct. 19 subpct. 6) al Regulamentului cu privire la furnizarea serviciilor publice de comunicații electronice, deoarece au considerat în mod eronat și extensiv că unele prevederi contractuale sunt incluse în normele citate.

Consideră că, la soluționarea litigiului în cauză, instanțele urmau să aplice anume prevederile art. 5 al Legii privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii.

În conformitate cu art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost adoptată la 28 septembrie 2016, iar Eduard Malancea a declarat recurs la data de 02 ianuarie 2017.

Materialele pricinii atestă că decizia contestată a fost expediată părților la data de 19 decembrie 2016, conform scrisorii de însoțire (f.d.143) și recepționată la data de 22 decembrie 2016, conform ștampilei oficiului poștal (f.d.148).

Astfel, instanța de recurs consideră că recursul declarat la data de 02 ianuarie 2017 de către Eduard Malancea împotriva deciziei din 28 septembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău, este în termen și nu este necesară repunerea recurentului în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Eduard Malancea, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Eduard Malancea, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă,

din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Eduard Malancea.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Eduard Malancea împotriva deciziei din 28 septembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Tatiana Vieru

Judecători

Nicolae Craiu

Oleg Sternioală